ת"פ 44620/01/22 – מדינת ישראל נגד מוחמד היב,

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 44620-01-22 מדינת ישראל נ' היב(עצור/אסיר בפיקוח)
לפני כבוד השופטת דיאנה סלע, סגנית נשיא
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם מוחמד היב, (עצור בפיקוח)

<u>גזר דין</u>

1. הנאשם, יליד 00/00/91, הורשע על יסוד הודייתו בעובדות כתב האישום, אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות בנשק - לפי סעיף 144(א) (רישא וסיפא) + סעיף 144(ב) (רישא וסיפא) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (2 מקרים; להלן: חוק העונשין), ו**ירי מנשק חם** - עבירה לפי סעיף 340א(א) לחוק העונשין (2 מקרים).

2. **<u>עובדות כתב האישום המתוקן הן כדלהלן:</u>**

א. מוחמד בן עומר היב הוא בן דודו של הנאשם (להלן: מוחמד). בזמנים הרלבנטיים לכתב האישום המתוקן, שירת מוחמד כחייל בצבא ההגנה לישראל ובמסגרת שירותו זה, החזיק כדין ברובה סער מסוג "תבור" (להלן: הרובה). הרובה הוא כלי שמסוגל לירות כדור או קליע שבכוחם להמית אדם.

ב. ביום 20/8/21 בשעה 19:10 לערך או סמוך לפני כן, הגיעו הנאשם ומוחמד אל אזור שמורת הטבע אלוני אבא (להלן: השמורה), כשברשות מוחמד הרובה וכן מחסנית מתאימה, טעונה בכדורים התואמים לרובה (להלן: התחמושת). במעמד זה, בהיותם בשמורה, הנאשם החזיק ונשא את הרובה, המחסנית והתחמושת, בלא היתר כדין לעשות כן וירה מספר כדורים, באמצעות הרובה, שלא כדין.

ג. ביום 17/9/21 בשעה 19:40 לערך או סמוך לפני כן, הגיעו הנאשם ומוחמד אל השמורה, כשברשות מוחמד הרובה וכן מחסנית מתאימה, טעונה בכדורים התואמים לרובה (להלן: התחמושת הנוספת). במעמד זה, בהיותם בשמורה, הנאשם החזיק ונשא את הרובה, המחסנית והתחמושת הנוספת, בלא היתר כדין לעשות כן וירה מספר כדורים, באמצעות הרובה שלא כדין.

ד. במעשיו המתוארים לעיל בשני מועדים שונים, החזיק ונשא הנאשם נשק, אביזר לנשק, תחמושת ותחמושת נוספת, בלא רשות על פי דין; בשני מועדים שונים, ירה הנאשם מנשק חם, שלא כדין.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

3. **<u>הסדר הטיעון</u>**

בתאריך 10/5/22, בטרם הוחל בשמיעת הראיות התיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו הנאשם יחזור בו מכפירתו, ויודה בעובדות כתב האישום המתוקן, למעט בכך שירה מספר כדורים באירוע המתואר בסעיף 4 לכתב האישום המתוקן (סעיף 2(ב) דלעיל), משמעמד על גרסתו כי באירוע זה ירה כדור אחד בלבד.

הוסכם כי משיקולים של עניין ציבורי וחיסכון בזמן שיפוטי, תוותר המאשימה על הוכחת הפער בין כדור אחד למספר כדורים, תסתפק בהודאתו של הנאשם כי ירה כדור אחד באירוע המתואר בסעיף 2ב. דלעיל, ותסכים כי הנאשם יורשע על פי הודייתו זו.

כן הוסכם כי הגנה תעתור לקבלת תסקיר של שירות המבחן בעניינו של הנאשם, כי המאשימה תשאיר החלטה זו לשיקול דעתו של בית המשפט, כאשר ההמלצות - ככל שבית המשפט יחליט לקבל תסקיר בעניינו של הנאשם - לא יחייבו איש מהצדדים.

בנסיבות אלו, הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירות שיוחסו לו במסגרתו, בכפוף למוסכם על הצדדים, כמפורט לעיל, ושירות המבחן התבקש לערוך תסקיר בעניינו.

<u>ראיות לעונש</u>

4. הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

5. **<u>תסקיר שירות המבחן.</u>**

שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם; זאת לאחר שבחן את מכלול הנסיבות הרלוונטיות בנדון, ובא לכלל מסקנה כי קיים בעניינו של הנאשם סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. עם זאת, המליץ על הטלת ענישה מוחשית מרתיעה ומציבת גבולות ברורים בדמות מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה.

א. קצינת מבחן סקרה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, בן 31, נשוי ואב לשני ילדים בגילאים שלוש ושנתיים, מתגורר עם משפחתו בבסמת טבעון, ושוהה במעצר באזוק אלקטרוני. הנאשם הוא בן בכור להורים, אשר להם 7 ילדים, בגילאי 13-31, והמנהלים אורח חיים נורמטיבי; הוא סיים 12 שנות לימוד, עבד בתחום המכונאות והחשמל, נהג מלגזה, ועד למעצרו בתיק זה עבר בתחום ההובלות כנהג משאית. לדבריו, הוא סובל מלחץ דם גבוה ונוטל טיפול תרופתי באופן יומיומי.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

קצינת המבחן התייחסה לעברו הנקי של הנאשם, אך ציינה כי תלוי ועומד נגדו כתב אישום בתיק תעבורה, מיום 20/1/22, בגין "נהיגה תחת השפעת סמים" ביום 8/1/22 - מועד מעצרו בתיק זה; הנאשם שלל שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים, ותלה את תוצאות הבדיקה שנערכה לו בכך שייתכן שהושפע משאיפה של עישון סביבתי.

ב. אשר לעבירות שבגינן הורשע, הנאשם סיפר כי נהג לצעוד עם בן דודו החייל, שהסתובב עם נשקו הצה"לי עליו, התקשה להסביר מה הובילו לביצוע העבירות, וסבר כי היה נלהב מנוכחותו של הנשק ורצה לנסות לירות בו, תוך שתלה זאת בשיקול דעת מוטעה שלו. קצינת המבחן התרשמה כי אף שהנאשם הודה בביצוע העבירות נושא תיק זה, התקשה לקחת אחריות מלאה על ביצוען, ולא מסר מידע קוהרנטי בנוגע לרמת מעורבותו ואופן התנהלותו בביצוע העבירות. להערכתה, הבעת הצער על הסתבכותו בעבירות הנדונות יוחסה בעיקר למחיר האישי שהוא משלם בגינה, לרבות הפגיעה הכלכלית הקשה שחווה בעקבות מעצרו באזוק אלקטרוני, תוך שלא הצליח לחבר את הצער לחומרת העבירות, למשמעותן, לסיכון החמור הטמון בעבירות מסוג זה, לרבות פגיעה פוטנציאלית באחר.

קצינת המבחן ציינה כי הנאשם הצהיר מילולית שהוא מוכן לנסות להשתלב בהליך טיפולי בשירות המבחן, אך משניסתה לבחון עמו את מוקדי הטיפול, ביקש לשנותם, ולא התחבר לצורך טיפולי בקרבו. אף על פי כן שקל שירות המבחן לבחון את התאמתו לקבוצה ייעודית העוסקת בעבירות נשק; הנאשם התבקש להתייצב לראיון התאמה לקבוצה עם מנחות הקבוצה, לאחר תיאום מראש, אך איחר, ומסר מידע כוזב ובלתי מהימן לגבי סיבת איחורו לראיון, כפי שנמצא לאחר בדיקה. משכך, נערך לו בירור מול היחידה לפיקוח אלקטרוני, בין היתר עקב איחור בקשר ל"חלון" שנפתח לו, נרשמה לו הפרה מהותית והוא הוזמן לשימוע. עוד צוין כי החל מפברואר 2022 מיוחסות לנאשם 3 הפרות נוספות קודמות.

ג. בבואו להעריך את סיכוי הסיכון לעבריינות וסיכויי השיקום, ציין שירות המבחן כי במסגרת גורמי הסיכוי נלקחו בחשבון ההתרשמות כי מדובר באדם בעל יכולות קוגניטיביות וורבליות בינוניות, ללא הרשעות קודמות; הנאשם הציג תדמית מתפקדת, חיובית, תוך שמירה על יציבות תעסוקתית טרם מעצרו באזוק אלקטרוני, ויש לו מערכת יחסים חיובית וקרובה עם הוריו ומשפחתו, המהווים עבורו גורם תמיכה ומקור לתחושת בטחון.

אשר לגורמי הסיכון, שירות המבחן התרשם כי בהיות הנאשם בן בכור ויחיד במשפחתו, על לחציה הכלכליים, הוא נטה לנוקשות, הדחיק את רצונותיו בבית, והוא עלול לפעול באופן בלתי בשל, תוך התנהגות פורצת גבולות מחוץ לכותלי הבית. השימוש בנשק עבורו קשור בתפיסות גבריות, שליטה וכוח וביטחון עצמי. כן העריך כי חרף הודאתו, הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו העבריניים, חומרתם והסיכון הנוגע מהם, ולהתבונן בכשליו באופן ביקורתי ובלתי מתגונן. שירות המבחן התרשם כי לנאשם נטייה למניפולטיביות מולו, תוך נטייתו למסור מידע לא מהימן. לשיטתו, עיון בגיליון התנהגותו של הנאשם במהלך תקופת הפיקוח, החל מפברואר 2022, מעלה כי הנאשם מתקשה בעמידה בגבולות חיצוניים ונוטה להתנהל באופן הגנתי מול דמויות סמכות.

ד. לסיכום, לאחר בחינת מכלול השיקולים, העריך שירות המבחן **כי גורמי הסיכון להישנות עבירות בעתיד**

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

עולים על גורמי הסיכוי לשיקומו. נוכח כל האמור לעיל, לרבות התרשמותו מהיעדר לקיחת אחריות מלאה של הנאשם על המיוחס לו ומחוסר ערנותו למצבי הסיכון בהתנהלותו - המשמר את הערכת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד - נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית/שיקומית בעניינו. השירות העריך כאמור כי יש מקום להטלת ענישה מוחשית, מרתיעה ומציבת גבולות ברורים בדמות מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, כדי לחדד עבור הנאשם את הגבולות בין המותר לאסור ואת המחיר הכרוך בביצוע עבירות מסוג זה.

<u>טיעוני הצדדים לעונש</u>

6. <u>טיעוני המאשימה</u>

המאשימה עתרה להשית על הנאשם מאסר בפועל ברף האמצעי של מתחם העונש ההולם, הנע לשיטתה במקרה הנדון בטווח שבין 2.5 ל- 5 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ממושך וקנס.

א. בחזרה על עובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודה הנאשם, הדגישה ב"כ המאשימה את החומרה הרבה ואת הסכנות הגלומות בביצוע עבירות בנשק, המחייבות הטלת ענישה מחמירה מאחורי סורג ובריח, לשם הרתעת היחיד והרבים. לטענתה, גם במקרים שבהם הנשק אינו מוחזק למטרת ביצוען של עבירות אחרות, קיים סיכון רב בהחזקתו שלא כדין, מקל וחומר על ידי מי שאינו מיומן בו.

ב. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, בהפנותה לסעיף 40ט(א) לחוק העונשין, טענה כי קיימות בענייננו נסיבות מחמירות רבות במעשיו של הנאשם. לשיטתה מדובר בעבירות המצויות ברף חומרה גבוה, שכן הגם שבשני המקרים הנשיאה הייתה קצרה, רגעית ולא מתמשכת מבחינתו של הנאשם, הרי שמדובר בנשיאה וביצוע ירי בנשק צה"לי, נשק שניתן לחיילי צה"ל לשם שימוש במסגרת השירות הצבאי, תחת הוראות ותנאים קפדניים, ולא ככלי משחק לאחרים. הנאשם, שאינו חייל החזיק בנשק ונשא אותו בשתי הזדמנויות שונות, ואף ביצע ירי באמצעותו.

מעשיו של הנאשם לא גרמו לנזק למרבה המזל, אך **הפוטנציאל לסיכון ולנזק כתוצאה מהירי הוא הרסני וגבוה**, לעצמו, לבן דודו ולאחרים בטווח. מדובר בנאשם **בגיר אשר יכול היה להבין את הפסול שבמעשיו**, ולהימנע מביצועם בכל רגע נתון.

כן נטען כי יש לייחס חומרה נוספת לכך שמדובר **בביצוע עבירות בשתי הזדמנויות שונות**, כאשר הנאשם חזר פעם נוספת אל השמורה וביצע ירי נוסף באמצעות הנשק. ללמדנו כי הנאשם לא נרתע ולא חשש מפני ההשלכות הצפויות ממעשיו או ממידת הסיכון הנשקפת לו ולאחרים. עוד התבקש בית המשפט ליתן משקל **לשיקולים של הרתעה אישית והרתעת הרבים** (כמפורט בסעיפים 40 ו ו- 40ז לחוק העונשין). לטענת ב"כ המאשימה, דווקא במקרה זה קיימת חשיבות למתן עונש ממשי ומוחשי שיהווה גורם מרתיע לכל מי שישקול לעשות שימוש בנשק צהלי או בנשק בכלל. מתן עונש מקל יעביר מסר שגוי לציבור ולנאשם עצמו כי נשקי צה"ל הם כלי משחק, שניתן לעשות בהם שימוש ולהתאמן, ללא השלכות או סיכון ממשי, ויחטא למטרת הרתעת

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הרבים והיחיד מפני ביצוע עבירות דומות. לפיכך, עתרה להחמיר בדינו של הנאשם, אף משיקול זה.

ג. מעשיו של הנאשם פגעו **בערכים החברתיים המוגנים** של הבטחת שלום הציבור, וההגנה על חיי אדם מפני הפגיעה הנגרמת כתוצאה משימוש פוגעני, בלתי מורשה ובלתי מיומן בנשק. לעניין זה הוסיפה כי בית המשפט העליון קבע לא אחת כי עבירות בנשק מקימות סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרות פוטנציאל להסלמה עבריינית.

ד. במסגרת הנסיבות לחומרה כמפורט לעיל הפנתה למדיניות הענישה הנוהגת, לשיטתה, במקרים דומים - בהדגישה כי מדיניות הענישה הנוהגת מהווה רק שיקול אחד ממכלול השיקולים המובאים בעת קביעת מחתם העונש ההולם- ועתרה להעמיד את מתחם העונש ההולם על טווח שבין 2.5 ל- 5 שנות מאסר בפועל, כאמור.

ה. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ציינה ב"כ המאשימה לקולה כי מדובר בנאשם בן 31, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על יסוד הודייתו. עם זאת, ציינה כי נסיבות אלה ייזקפו לזכותו בעונש שייקבע בתוך המתחם המבוקש ולא מחוצה לו. לשיטתה, אין בנסיבותיו האישיות משום סיבה לחרוג לקולה מהמתחם, זאת בהעדר שיקולי שיקום ובהעדר קרבה כלשהי לסייג, כאשר לדידה, תסקיר שירות המבחן מחזק את עמדת המאשימה בדבר הצורך בהשתת ענישה מחמירה ומוחשית במקרה הנדון. לעניין זה הדגישה את התרשמותו של השירות כי הנאשם אינו נוטל אחריות למעשיו, התקשה למסור מידע קוהרנטי בנוגע לרמת מעורבותו, כאמור, ואופן התנהלותו בביצוע העבירות. נוסף על כך, הצהרתו המילולית בדבר נכונותו לבצע הליך טיפולי, לא עלתה בקנה אחד עם התנהגותו המניפולטיבית כאשר התבקש להתייצב לראיון התאמה, ועם מסירת מידע כוזב באשר לגבי סיבת איחורו. כן הדגישה את התרשמותו של השירות כי גורמי הסיכון בעניינו עולים על גורמי הסיכוי, בדבר העדר לקיחת אחריות מלאה וחוסר ערנותו של הנאשם למצבי סיכון - מה שמשמר את הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, ואת החלטתו להימנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו. בנסיבות אלו הביעה ב"כ המאשימה תמיהה על המלצתו של שירות המבחן להשתת ענישה מוחשית בדמות עבודות שירות, בטענה כי אין היא תואמת את האמור בגוף התסקיר, ואף אינה תואמת את רמת הענישה המתחייבת בעבירות מהסוג הנדון בכלל ובמקרה הספציפי בפרט.

ו. לפיכך, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, המצוי כאמור ברף האמצעי של המתחם המבוקש על ידה; זאת לצד עונשים נלווים כמפורט לעיל.

7. <u>טיעוני ההגנה</u>

הסנגור עתר שלא למצות את הדין עם הנאשם, ולאמץ בעניינו את המלצת שירות המבחן העומדת בהלימה למתחם העונש ההולם הנע לשיטתו בטווח שבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר.

א. בפתח טיעוניו - לאחר שהנאשם חזר ועמד על הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן, כמפורט לעיל - תאר

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הסניגור את הנסיבות שהביאו למעצרו של הנאשם, אשר התבקש על ידי ניידת לעצור את רכבו "כדי לבדוק משהו תעבורתי"; השוטר ראה תמונה של הנשק הצה"לי על מסך הטלפון שלו, ולאחר שנעצר נמצאו אצלו שני סרטונים הנוגעים לאירועים נשוא כתב האישום המתוקן.

הסנגור טען כי טיעוני המאשימה אינם עומדים בהלימה לעבירה שביצע הנאשם, וכי מדובר בענייננו במקרה חריג, השונה בנסיבותיו מעבירות בנשק הבאות לפתחם של בתי המשפט.

ב. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, בציינו כי ההגנה אינה מקלה ראש בחומרת המעשים וערה למגמת ההחמרה בפסיקת בית המשפט העליון כלפי מבצעי עבירות בנשק,חזר וטען הסנגור כי אין מדובר בענייננו בתיק נשק קלאסי, והפנה להחלטתו של כב' הש' סילמן מיום 2/2/22 בבקשת המאשימה למעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים, שבמסגרתה הורה באופן חריג על מעצרו של הנאשם באזוק אלקטרוני, אף ללא תסקיר מעצר. לשיטתו, המסוכנות עולה משאלת הנגישות לנשק ולכוונת השימוש בו, בין אם לפעילות עבריינית או פעילות ביטחונית. בענייננו, מדובר בבני משפחה אשר גילו זילות בחובה לשמור על הנשק ולהרחיקו, אך מקור הנשק ברור וידוע, ועל פני הדברים אין מדובר בכוונה עבריינית או בכוונה לפגוע בביטחון המדינה, אלא "במשובה שראוי שלא הייתה באה לעולם". לטענת הסנגור הגם שהדברים נאמרו במסגרת הליכי המעצר, כוחם יפה ביתר שאת לעניין הטיעונים לעונש.

הסנגור טען כי כתב האישום הוגש לבית המשפט המחוזי מפני שמדובר בהרשעה בעבירה "הטכנית", לשיטתו, של נשיאת נשק המהווה חלק עובדתי בשרשרת העובדתית של כל ביצוע ירי. יחד עם זאת, יש לטענתו ליתן משקל לכך ש**בשני המקרים מדובר כאמור בנשיאה רגעית בלבד**, כאשר הצדדים הגיעו, בסיועו של בית המשפט, להסכמה שקיבלה גם ביטוי בכתב האישום המתוקן כי "**במהלך הנסיעה ועד הגעת הנאשם ומוחמד היב למקום, הנשק היה ברשות מוחמד היב בלבד. מוסכם כי הנשיאה של הנאשם בנשק הייתה במעמד הירי בלבד**" (פרוטוקול מיום 10/5/22, ש' 15-18).

לטענתו, **במקרה הנדון עבירת הירי מנשק חם מצויה ברף הנמוך של החומרה**, שכן לנאשם יוחסה עבירת ירי לפי סעיף 340א(א) מסוג עוון, להבדיל מעבירת ירי מסוג פשע המנויה בסעיף 340א(ב), הטומנת בחובה סיכון לחיי אדם. עצם העובדה שהמאשימה לא ייחסה לנאשם עבירה שבצידה יש סיכון, מלמדת כי גם לשיטתה הירי שבוצע על ידי הנאשם לא גרם לסיכון. שאם לא כן חזקה עליה כי הייתה עומדת על הרשעתו לפי סעיף 340א(ב). הוא הלין על כך שהמאשימה עתרה בטיעוניה להתחשב לחומרה בסיכון שיצר הנאשם במעשיו, נסיבה שלא קיבלה לדבריו ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן וכאמור כלל לא יוחסה לנאשם.

כן ביקש הסנגור להתחשב לקולה בכך **שמדובר בנשק צהלי תקני, שמקורו ידוע ושהוחזק כדין על ידי בן דודו החייל של הנאשם.** לנאשם לא הייתה שליטה על הנשק, מלבד בשני המקרים הספציפיים שבנסיבותיהן הודה, וההחזקה בנשק הייתה בעת ביצוע הירי בלבד. משמע, במקרה הנדון, בשונה מהתופעה הגואה של ביצוע עבירות בנשק בחברה הערבית, אין עסקינן בהחזקה של נשק מאולתר בידי עבריינים במסגרת פעילות פלילית או ביטחונית. כן הדגיש, כפי שסוכם בפרוטוקול הדיון מיום 10/5/22 במסגרתו הוצג הסדר הטיעון, כי הנאשם

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הודה כי ירה כדור אחד בלבד באירוע הראשון וארבעה כדורים באירוע השני.

ג. אשר **לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות,** הפנה הסנגור לדברי הנאשם בפני קצינת המבחן כי המניע למעשיו היה "ההתלהבות שלו לירות", וטען כי לאחר הירי השני לא ביצע הנאשם ירי נוסף, כאשר הנאשם נעצר בחודש ינואר 22', בחלוף כ- 4 חודשים מהמקרה השני של הירי.

ד. בנסיבות העניין - בהדגישו כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה בטיעוניה אינה רלוונטית בהיותה מתייחסת לפעילות עבריינית, ובהפנותו לפסיקה המתיישבת יותר עם עמדתו, על אף שמדובר במקרה חריג ויש קושי למצוא פסקי דין הדומים לנסיבותיו- עתר כאמור להעמיד את מתחם הענישה על טווח שבין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

ה. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ביקש הסנגור ליתן משקל להודייתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה במשטרה, לשיתוף הפעולה עם חוקריו, להודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן, לאחריות שנטל למעשיו, ולצער והחרטה שהביע בגינם.כן ביקש להתחשב בעברו הנקי של הנאשם, ובנסיבותיו האישיות כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, שממנו עולה כי עסקינן באדם נורמטיבי, נעדר דפוסים עברייניים, אשר "התלהב ועשה טעות הוא והבן דוד שלו, פעמיים אך לפני ואחרי לא מעד". מדובר באדם נשוי ואב לשני ילדים קטנים, אשר עבד כל חייו, בעל מוסר עבודה גבוה, ואשר עזר גם בפרנסת הוריו ואחיותיו. הוא ביקש להתגייס לצבא, אך לא התקבל בשל היותו "בן יחיד". הסנגור הפנה גם לבעיות הרפואיות מהן סובל הנאשם לדבריו ועליהן דיווח בפני שירות המבחן.

הסנגור עתר להקל בעונשו של הנאשם בטענו לאפליה, מפני שנגד בן הדוד לא ננקט כל הליך משפטי; זאת, לטענתו, על אף שחלקו של האחרון אינו פחות מחלקו של הנאשם; בן הדוד הוא החייל שהיה אחראי על הנשק הצהלי, ואת הטענות בדבר השימוש הבלתי חוקי בנשק יש להפנות גם כלפיו. המדינה בחרה שלא להעמידו לדין, ומנגד הגישה כתב אישום כנגד הנאשם ועתרה לעצור אותו עד תום ההליכים. הנאשם היה עצור במשך חודש ימים ולאחר מכן שוחרר למעצר באזוק אלקטרוני. זאת בעוד בן הדוד חופשי ומשוחרר. (יצוין כי במעמד זה הודיעה ב"כ המאשימה כי פנתה לגורם המטפל בעניינו של בן הדוד במצ"ח וכי תודיע תשובתה לעניין זה בכתב).

עוד לטענת הסנגור, לא בכדי המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם עונש לריצוי בעבודות שירות, שכן דווקא בעניינו של הנאשם הנדון דידן ענישה זו כלל אינה מקלה מבחינתו, ולטענת הסנגור יש לה "אפקט כפול". שכן, הנאשם נקלע לבעיות כלכליות עקב מעצרו משנבצר ממנו לעבוד, ושליחתו לעבודות שירות תגרום לו להרגיש עוד יותר את הענישה "על בשרו".

ו. נוכח האמור לעיל, עתר הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם, שמשמעותה למעשה היא השתת עונש המצוי ברף התחתון של מתחם הענישה המבוקש על ידו.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

8. <u>דברי הנאשם</u>

"אני לא בכוונה עשיתי את זה, אני מצטער על הכול... אנחנו גרים ליד היער, אני לא יודע איך קרתה הפעם השנייה. בן הדוד שלי משרת בגדס"ר, יחידת הגששים. אנחנו לא תכננו את זה ולא אעשה את זה. אני יודע שזו טעות אבל בחיים שלי לא אחזור על הטעות הזו. אני לא ילד קטן. יש לי ילדים ומשפחה ויש לי פרנסה, ומאוד קשה לי" (עמ' 41 לפרוט', ש' 32-28).

9. א. לאחר דברים אלה, הורה בית המשפט למאשימה לברר את עניינו של בן הדוד, ולהשלים טיעוניה. ביום 22/9/22 הגישה המאשימה הודעה בכתב, שלפיה בעקבות פנייתה, הודיעה לה הפרקליטות הצבאית, כי בימים הקרובים היא מתכוונת להגיש כתב אישום נגד החייל מוחמד היב, בן דודו של הנאשם. להודעתה צירפה מכתב מאת התובעת הצבאית ב"פרקליטות דרום חיל האוויר וחיל הים" מתאריך 20/9/22, שבו נכתב: "...**2. בעקבות חקירת משטרת ישראל בעניינו של האזרח** (הנאשם דכאן-ד.ס)**, נפתחה חקירת מצח כנגד החייל שבנדון, בן דודו, בבסיס חקירות באשר שבע (מספרו...).**

3. נבקש לעדכן כי בכוונתנו להגיש בימים הקרובים כתב אישום כנגד החייל שבנדון בגין עבירות של שימוש בלתי חוקי בנשק והתנהגות שאינה הולמת".

משכך, סברה המאשימה כי אין מקום לקבל את טענת ההגנה שלפיה יש להקל בעונשו של הנאשם בשל אי נקיטת הליך משפטי נגד החייל.

ב. בתגובתו מיום 28/9/22, חזר הסנגור על טענתו ל"אפליה ברורה" שנקטה המדינה ועדיין נוקטת בין הנאשם לבין בן דודו החייל. לשיטתו, אין בהודעת הפרקליטות הצבאית בדבר כוונתה להגיש כנגד החייל כתב אישום "בימים הקרובים", כדי לרפא את הפגם שדבק בהתנהלותה של המדינה, ולהפחית ממשקלה של טענת האפליה והשלכותיה על עונשו של הנאשם. הוא חזר וטען כי חלקו של בן דודו של הנאשם באירוע נושא כתב האישום אינו נופל מחלקו של הנאשם, במיוחד שעבירת הנשיאה במקרה דנן הייתה משנית לעבירת הירי, שלה היה החייל שותף באופן מלא. ועוד, הנאשם היה עצור בפועל משך חודש ימים, ועצור באזוק מיום 2/2/22 ועד היום. לטענתו, בהתנהלותה זו מדברת המדינה בשני קולות ונוהגת באפליה פסולה, כאשר מחד גיסא מיצתה את כל ההליכים שברשותה, לרבות הליכי מעצר "דורסניים" כנגד הנאשם, בנימוק של חומרת האירוע, ומאידך גיסא היא מתנהלת על מי מנוחות ביחס לחייל. לשיטתו, הדבר מכרסם באופן משמעותי בטיעוני המדינה לחומרה כנגד הנאשם, באופן המנוגד ל"עקרון אחידות הענישה" והוא זכאי ל"הגנה מן הצדק".

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

דיון והכרעה

10. העיקרון המנחה את בתי המשפט בעת גזירת העונש הוא עקרון ההלימה; דהיינו יחס הולם בין החומרה של מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו (סעיף 40 לחוק העונשין). טרם גזירת העונש על הנאשם, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, המבוסס על נסיבות ביצוע העבירה הייחודית, הערכים החברתיים שנפגעו מביצועה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה (סעיפים 40ג ו-40ט לחוק העונשין). יחד עם

זאת, כל ענישה היא אינדיבידואלית, ובמסגרת הענישה ההולמת על בית המשפט לאזן בין מספר אינטרסים שונים: נסיבות ביצוע העבירה, תדירות העבירות, חומרתן, אופן ומידת ההשפעה שלהן על החברה מחד גיסא, ומאידך גיסא נסיבותיו האישיות של מבצע העבירה, עברו הפלילי, גילו, אפשרויות שיקום ועוד.

חומרת העבירות והערכים החברתיים שנפגעו

11. אין צורך להכביר מילים על אודות חומרת מעשיו של הנאשם אשר בשני מועדים שונים הגיע ביחד עם בן דודו החייל לשמורת אלוני אבא, כשברשותו של בן הדוד רובה צהלי וכן מחסנית טעונה בכדורים מתאימים, ובמעמד זה החזיק ונשא הנאשם את הנשק, המחסנית והתחמושת, בלא רשות על פי דין, כאשר במועד הראשון ירה הנאשם באמצעות הרובה כדור אחד ובמועד השני ירה ארבעה כדורים.

על הסיכון הגלום בעבירות בנשק ראו דבריה של כב' הש' ארבל בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19/1/14):

> "עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו, החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוען של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד...".

עבירות הנשק, ובכללם החזקה, הובלה ונשיאת נשק שלא כדין, הפכו למרבה הצער ל"מכת מדינה" של ממש; ראו לעניין זה דבריו של כב' הש' אלרון ברע"פ 5613/20 **אלהוזייל** (25/8/20), כדלהלן:

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

"לגופם של דברים, עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען (ראו למשל בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, פסקאות 16-17 לחוות דעתי (5.11.2019); רע"פ 7344/18 מג'יד נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (21.10.2018))."

כן ראו דבריו של כב' הש' סולברג בע"פ 9830/17 **חמודה נ' מדינת ישראל** (8/3/18; להלן: **עניין חמודה**), כדלהלן:

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק, ועל הסכנה הרבה הטמונה בביצוען, וזאת "בעיקר בשל כך שעבירות מסוג זה מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויוצרות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור וביטחונו" (ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.2.2012); ראו גם: ע"פ 27/17 בסל נ' מדינת ישראל (פסקה 1 (12.12.2017)). בהתאם לכך, "מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה היא מדיניות של ענישה מחמירה, המחייבת בדרך כלל הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו הרשעתו הראשונה" (ע"פ 6989/13 פרח נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (25.2.2014))". (ראו גם ע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (18/7/19) והמובאות שם; ע"פ 8207/19 **אליהו נ' מדינת ישראל** (13/7/20, שניהם מפי כב' הש' סולברג; ע"פ 2398/14 **אלהוייזל נ' מדינת ישראל** (8/7/14), מפי כב' הש' עמית; ע"פ 8416/09 **מדינת ישראל נ' חרבוש ואח'** (9/6/10), מפי כב' הש' פוגלמן; ועוד).

12. **אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות,** יש להתחשב לחומרה בכך שאין מדובר באירועים ספונטניים אליהם נקלע הנאשם שלא בטובתו, אלא במעשים אשר תוכננו על ידו מראש, זאת בניגוד לדבריו האחרונים בבית המשפט. מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, עולה כי הנאשם הגיע לשמורת אלוני אבא ביחד עם בן דודו - כשברשותו של האחרון רובה וכן מחסנית המכילה תחמושת מתאימה, שהופקדו בידיו על ידי צבא ההגנה לישראל - כאשר תכלית הגעתם לחורשה היא כי הנאשם יבצע ירי באמצאות הרובה. כך עשה כאמור במועד הראשון במעמד היותם בחורשה, עת קיבל לידיו את הרובה הצהלי, החזיק ונשא אותו כשהוא טעון וירה באמצעותו כדור אחד שלא כדין. דא עקא שהנאשם לא הסתפק בכך, וכעבור כחודש ימים, הגיעו שוב הוא ובן דודו לחורשה כשהאחרון מחזיק בנשקו הצהלי המחסנית והתחמושת, ובמעמד זה החזיק הנאשם ונשא את הרובה הטעון בכדורים וירה באמצעותו ארבעה כדורים שלא כדין.

לקולה יש להביא בחשבון כי בשני האירועים החזיק ונשא את הרובה, וכך גם את המחסנית והתחמושת, על פני רגעים קצרים בלבד. עם זאת, יודגש כי עבירות אלו בוצעו לשם ביצוע ירי שלא כדין על ידי הנאשם.

עוד אין חולק כי אין מדובר במקרה בו בוצעו העבירות ממניעים עבריניים מובהקים - במובן זה שהירי לא נעשה על רקע סכסוך כלשהו ולא כוון לעבר אחר - וכי גם מניעים ביטחוניים לא עמדו בבסיסם של המעשים. עם זאת, "נלהבותו" של הנאשם לירות ברובה , כדבריו בפני קצינת המבחן, אינה יכולה לשמש הצדקה כלשהי למעשיו

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

החמורים. אין צריך לומר כי הרובה הצהלי שהופקד כאמור בידי בן הדוד לשם שמירה על בטחון המדינה, מתוקף שירותו הצבאי, אינו יכול לשמש "כלי משחק", כטענת המאשימה, ויש להתייחס לחומרה לבחירתו של הנאשם להחזיק בנשק, לשאת אותו - גם אם באופן רגעי - ובעיקר לבצע באמצעותו ירי בחורשה.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות שבהן הורשע על יסוד הודייתו הוא **מוחלט**, למן רגע קבלת הרובה הטעון לידיו ועד לאחר ביצוע הירי והשבתו לבן הדוד, אף שגם לבן הדוד יש חלק באירוע, משאפשר את המעשים בנשק הצהלי שהחזיק. כך בשני האירועים המתוארים בכתב האישום המתוקן. הנאשם הינו **בגיר אשר היה מודע לחומרת מעשיו ולפסול שבהם**, ויכול היה להימנע מביצועם ולמצער לחדול ממעשיו לאחר הירי הראשון שבוצע על ידו.

משקל לקולה יינתן גם לכך שהעבירות שביצע הנאשם **לא גרמו לנזק**. **אשר לפוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם מביצוע העבירות**, איני רואה לקבל את טענת ההגנה כי לא נשקף כל סיכון ממעשיו של הנאשם. נפסק לא אחת כי החזקה ונשיאה של נשק- גם אם רגעית - לכשעצמה יוצרת סיכון, מקל וחומר כאשר העבירות מבוצעות על ידי מי שאינו מורשה על פי דין ואינו מיומן בהחזקה ונשיאה של נשק בעל פוטנציאל קטילה. והדברים מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר ברובה הטעון בכדורים ומוכן לירי.

אכן, הנאשם ביצע את הירי בחורשה - להבדיל מירי באזור מגורים - באופן שיש בו כדי להפחית את פוטנציאל הסיכון שהעשוי להיגרם ממעשיו. ויובהר כי העובדה שהנאשם הואשם בחלופה המקלה המנויה בסעיף 340א לחוק העונשין, אין בה כדי ללמד כי מדובר בעבירה "שאין בצידה סיכון" כלל, כטענת ההגנה. אין צריך לומר כי כל ירי מנשק חם טומן בחובו סיכון, אלא שהסכנה הנשקפת מהחלופה המקלה - סעיף 340א(א), אשר העונש הקבוע בצידה עומד כאמור על שנתיים מאסר- פחותה יחסית מזו הנשקפת מביצוע ירי מנשק חם "באזור מגורים או במקום שיש בו כדי לסכן חיי אדם" (סעיף 340א(ב)(1)) וירי המבוצע "באופן שיש בו לסכן חיי אדם" (סעיף 340א(ב)(2)) - שהעונש הקבוע בצדן עומד על חמש שנות מאסר.

עם זאת, **פוטנציאל הנזק מביצוע העבירות על ידי הנאשם בשני האירועים הוא בלתי מבוטל**, בראש ובראשונה לנאשם עצמו ולבן דודו, נוכח חוסר מיומנותו של הנאשם בירי, אשר בוצע על ידו כאמור שלא כדין. יתירה מכך, מדובר בירי שבוצע בשתי הזדמנויות בשעות ערב (19:10 ו- 19:40), בחורשה המהווה שמורת טבע המוגדרת, בין השאר, כאתר תיירותי חינוכי המשמש לטיולים. כשם שהנאשם ובן דודו הגיעו לשמורה - מסיבותיהם הבלתי כשרות - לא ניתן לשלול מצב דברים לפיו ישהו בשמורה אחרים לשם טיול (גם אם בשעות שאינן מוגדרות כשעות פעילותה המוכרזות), והירי שביצע הנאשם בכל אחת מההזדמנויות עשוי היה להעמידם בסיכון, וכך גם עוברי אורח תמימים שעשויים היו לשהות סמוך לחורשה ובסביבתה.

13. **הערכים החברתיים** שנפגעו כתוצאה מהעבירות שבוצעו על ידי הנאשם הם שלום הציבור ובטחונו, שלמות גופו וחייו. מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית, נוכח פוטנציאל הנזק הטמון בביצוע העבירות, כאמור לעיל, ובשים לב לכך שהמדובר בעבירות שבוצעו על ידי הנאשם פעמיים, בשני מועדים שונים. בנסיבות העניין ובשים לב למגמת ההחמרה בענישה בעבירות שביצע הנאשם, ראויים מעשיו

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

החמורים לתגובה עונשית הולמת.

<u>מתחם הענישה</u>

14. **א.** העונש המרבי הקבוע בחוק העונשין בצדה של עבירה של נשיאת נשק הוא **10 שנות מאסר** (סעיף 144(ב) רישא) ובצידה של עבירת החזקת נשק הוא **7 שנות מאסר** (סעיף 144(א) רישא); העונש המרבי הקבוע בצידה של נשיאה והחזקה של אביזר או תחמושת הוא **3 שנות מאסר** (סעיפים 144(א) סיפא, ו- 144(ב) סיפא)). בנוסף לכך, העונש המרבי הקבוע בצידה של עבירה של ירי בנשק חם הוא **2 שנות מאסר** (סעיף 340 א(א)). כאמור, במקרה הנדון ביצע הנאשם כל אחת מהעבירות הנ"ל בשתי הזדמנויות שונות.

ב. "**אירוע אחד**"- באי כוח הצדדים לא התייחסו במפורש לשאלה האם מדובר בעבירות שבוצעו במסגרת "אירוע אחד" או בשני אירועים נפרדים, אך מאופי טיעוניהם לעניין מתחם הענישה לו עתרו משתמע כי הם תמימי דעים שעסקינן ב"אירוע אחד". בנסיבות העניין, נוכח הדמיון הרב בין נסיבות ביצוע העבירות בכל אחד מהאירועים המפורטים בכתב האישום המתוקן, סמיכות הזמנים ביניהם, וכן העובדה כי מדובר בהחזקה, נשיאה וירי של אותו נשק, ובאותם מבצעים (הנאשם ובן דודו החייל), אני רואה להניח כי המסקנה נוטה לקביעה שמדובר ב"אירוע אחד", ובהתאמה - מתחם עונש הולם אחד בגין מכלול העבירות שביצע הנאשם.

ג. באי כוח הצדדים, החלוקים בשאלת מתחם העונש ההולם את המקרה הנדון, הפנו לפסקי דין התומכים

בעמדתם, זו בכה וזה בכה, כאשר כל אחד מהם הפנה למקרים חמורים יותר וחמורים פחות מהמקרה דנן, וביקש לאבחן את פסקי הדין אליהם הפנה הצד שכנגד או חלקם.

15. **המאשימה** אשר עתרה להעמיד במקרה הנדון את מתחם הענישה בטווח שבין 2.5 ל- 5 שנות מאסר בפועל, הפנתה לפסקי דין המשקפים לשיטתה את מדיניות הענישה בעבירות דומות, כדלהלן:

א. בע"פ 1059/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29/4/21), מפי כב' הש' מזוז, נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודייתו במסגרת הסדר טיעון, **בהחזקת נשק ואביזר תחמושת** - לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, **בירי מנשק חם** - לפי סעיף 340א(א) לחוק, **ובאיומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו**. הנאשם החזיק משך מספר חודשים באקדח חצי אוטומטי גנוב מסוג גלוק. לאחר חילופי דברים ודחיפות בין הנאשם לבין אחד קטין, ירה הנאשם באקדח שתי יריות באוויר, הקטין ניסה להימלט מהמקום, הנאשם ירה מספר יריות נוספות. הקטין הצליח להימלט, משהחלה התקהלות במקום. משהבחין הנאשם בכוחות ביטחון שהגיעו לביתו כדי לעצרו, נמלט, השליך מהחלון תיק ובו האקדח, שהיה טעון במחסנית מלאה בכדורים, שתי מחסניות נוספות מלאות וכסף מזומן, הטמין את התיק בחצר הסמוכה לביתו והמשיך במנוסתו עד שנעצר על ידי כוחות הביטחון. **בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 3 ל - 5 שנות מאסר בפועל**,והשית על הנאשם - בעל עבר פלילי- 42 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ב. בעניין חמודה הנ"ל (8/3/18), מפי כב' הש' סולברג, נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודייתו, בעבירות של **נשיאת נשק** (סעיף 144(ב) רישא), ירי באזור מגורים (סעיף 340א) ואיומים. על רקע סכסוך שנתגלע בין אחות המתלונן לבין אחות הנאשם, איים האחרון לפגוע בה, ובסמוך לכך ירה כדורים לעבר ביתו של המתלונן, כשהאחרון שהה במרפסת הבית, במטרה להפחידו, ונמלט מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל,** והשית על הנאשם - רווק, יליד 96', בעל עבר פלילי, אשר שירות המבחן העריך את מסוכנותו כ"בינונית - גבוהה" ונמנע מהמלצה בעניינו - **30 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

ג. בע"פ 3877/16 **ג'אבלי נ' מדינת ישראל** (17/11/16), מפי כב' הש' חיות (כתוארה אז), נדחה ערעורו של נאשם, שהורשע על יסוד הודייתו בעבירה של נשיאת נשק; הנאשם - צעיר בעל עבר פלילי מכביד ביותר, אשר ביצע את העבירה הנדונה שבועות ספורים בלבד לאחר שסיים לרצות מאסר ממושך- נשא ללא רישיון אקדח טעון במחסנית שהכילה 14 כדורים, אשר נגנב חודשים אחדים קודם לכן בהתפרצות לדירה. הוא הגיע למקום מפגש ליישוב סכסוך שנתגלע בין קרוב משפחה שלו ואחר, כשהוא נושא את האקדח תחילה ברכב ולאחר מכן במכנסיו; כשהגיעו שוטרים - השליכו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש **בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל**, וגזר עליו **34 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון ציין כי "אכן העונש שנגזר על המערער במקרה דנן אינו מן הקלים, אך אינו חורג באופן מהותי ממדיניות הענישה הנוהגת והראויה", בהדגישו את עברו המכביד חרף גילו הצעיר והעובדה כי זמן קצר קודם לכן סיים כאמור לרצות מאסר.

ד. בע"פ 5900/15 **מעוז נ' מדינת ישראל** (10/5/16), מפי כב' הש' ג'ובראן, נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודייתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של החזקת נשק, נשיאת נשק וסיוע להחזקת נשק, לאחר שיחד עם אחרים הטמין רובה ומחסנית המכילה כדורים, על מנת שאחרים ישתמשו בהם. בנוסף לכך, יחד עם אחרים נשא הנאשם אקדח ומחסנית, אשר הוטמן על ידו בחורשה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין **20 ל- 48 חודשי מאסר**, והשית על הנאשם - בעל עבר פלילי מכביד, שבגינו

ריצה בעברו שלוש תקופות מאסר משמעותיות - **34 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

ה. ב"כ המאשימה הפנתה לענייננו של **נאשם 2** בת"פ (מרכז) 47668-06-16 **מדינת ישראל נ' נזאל** ואח' (14/3/17), מפי כב' הש' ברנט, אשר הורשע על יסוד הודייתו בעבירות של נשיאת נשק (סעיף 144(ב) רישא), וירי באזור מגורים (סעיף 340א), בכך שיחד עם אחרים ירה באקדח באוויר לכיוון בית המתלוננים, שעמם היה מסוכסך. נקבע מתחם ענישה הנע בין **24 ל- 48** חודשי מאסר ועל נאשם 2 - בעל הרשעה בעבירת איומים, שבגינה היה תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה- הושתו **36 חודשי מאסר בפועל**. כן הופעל נגדו המאסר המותנה בן 9 חודשים. כך שבסה"כ נדון ל- 45 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.

ו. בת"פ (חי') 11904-09-10 **מדינת ישראל נ' מרזוק** (9/5/11), מפי כב' הש' הורוביץ, הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירות של **החזקה ונשיאת נשק** (סעיפים 144(א) ו- (ב) לחוק העונשין, **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות**. במסגרת פעילות משטרתית בעקבות מידע בקשר להחזקת אמל"ח, אותר רכב שבו נסע הנאשם עם אחר, והשוטרים סימנו לנהג ולנאשם לעצור, באמצעות

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הבהוב וכריזה. השניים הגבירו מהירות נסיעתם, ואילצו את השוטרים לעקפם ולחסום את הרכב. הנאשם ניסה להימלט מהשוטרים שהגיעו לרכב תוך דחיפת שוטר, נאבק עמו, תקף אותו, חבט ובעט בו ושלף אקדח, שאותו נשא מתחת לחולצתו. משתפס השוטר את ידיו כדי לנטרל אותו ולתפוס את האקדח, המשיך הנאשם להתנגד ולתקוף אותו, עד אשר נאזק בסיועם של אחרים. הנאשם החזיק והוביל אקדח חצי אוטומטי, תוצרת עירק, וכן מחסנית ריקה מתאימה. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם- יליד 57', אב למשפחה מרובת ילדים שמצבה הסוציו אקונומי קשה, והסובל מבעיות רפואיות ומטופל תרופתית - **48 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים.

16. **ההגנה** אשר עתרה לקבוע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, הפנתה לפסקי דין המשקפים לטענתה את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות שביצע הנאשם, כדלהלן:

א. בע"פ 4332/21 **עאסלה נ' מדינת ישראל** (20/2/22), מפי כב' הש' שוחט, נתקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודייתו בעבירה של החזקת נשק לפי סעיף 144 (א) רישא וסיפא לחוק העונשין. הנאשם החזיק תת מקלע מאולתר מסוג קרלו ומחסנית, לאחר שעטף אותם בניילון נצמד ומגבת, הכניסם לתוך תיק והסליק אותם מתחת לסלעים בשדה הממוקם מספר קילומטרים מביתו. בית משפט זה קבע מתחם ענישה **הנע בין 22 ל- 48 חודשי מאסר**, וגזר על הנאשם - בן 25, נשוי, שעברו נקי, אשר ביצע את העבירות במהלך לימודיו לתואר ראשון, ושירות המבחן הגיש תסקיר חיובי בעניינו - **15 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון נתן משקל לשיקולי השיקום, וקבע כי מכלול הנסיבות האישיות מצדיקות חריגה מרמת הענישה המקובלת, בהעמידו את עונשו **9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** ועונשים נלווים.

ב. בע"פ 5807/20 **מוחמד שיבלי נ' מדינת ישראל** (30/12/20), מפי כב' הש' סולברג, התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודייתו בעבירה של נשיאת נשק והובלתו לפי סעיף 144(ב) רישא + סעיף 29 לחוק העונשין, לאחר שנשא והוביל נשק מקלע מאולתר ברכבו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 20 ל- 40 חודשי מאסר.** מדובר בנאשם רווק כבן 39, נעדר עבר פלילי, נכה צה"ל, סובל מבעיות רפואיות ורגשיות, אשר מסר לשירות המבחן כי מצא את הנשק עטוף בעת שטייל, והחליט לקחת אותו לאביו על מנת שידווחו ביחד למשטרה על מציאתו, ושירות המבחן הגיש תסקיר חיובי בעניינו. נוכח נסיבות אלו ומשיקולי שיקום, מצא בית המשפט לנכון לסטות לקולה ממתחם הענישה, וגזר על הנאשם **12 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קבע כי מדובר במקרה **חריג שבחריגים**, וכי נסיבות ביצוע העבירה ובעיקר מצבו הרפואי, הנפשי והמשפחתי של הנאשם מצדיקים קבלה של המלצת שירות המבחן. לפיכך העמיד את עונשו על **9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, **תוך שהדגיש כי ככלל מדיניות הענישה בעבירה הנדונה היא מאסר מאחורי סורג ובריח.**

ג. בע"פ 9402/17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (18/9/19), מפי כב' הש' מינץ, נדחה ערעור המדינה בעניינו של נאשם, אשר הורשע על פי הודייתו בעבירות של נשיאה והחזקת נשק שלא כדין וירי באזור מגורים. לאחר שהתגלע סכסוך בין אחיו של הנאשם לאחרים, שבמסגרתו נפצע האח והובא לביתו, חזר הנאשם לאזור העימות

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

כשהוא נושא אקדח ותחמושת וירה לשמיים באזור מגורים. מתחם הענישה הועמד על **טווח שבין 3 ל- 15 חודשי מאסר בפועל,** והנאשם נדון **ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, לצד עונשים נלווים. **בית המשפט העליון** ציין כי אפילו נפלה שגגה בקביעת מתחם העונש ההולם, אין הצדקה להתערב בו, עוד אין בעונש שהושת משום סטייה קיצונית מרמת הענישה הראויה; נקבע כי העונש שהושת על הנאשם הוא סביר בנסיבות העניין, בהתחשב בגילו הצעיר (23 במועד מתן פסק הדין בערעור), עברו הנקי, וכן בהתחשב בתסקירים שהוגשו בעניינו, המלמדים על שינוי משמעותי שעבר במסגרת הליכי טיפול ושיקום. הודגש כי "אכן קיימת מגמת החמרה בענישה של עברייני נשק, אך יש לבצע בדיקה פרטנית של כל מקרה לגופו, וכאשר הדבר נדרש על פי נסיבות המקרה, אף להקל בעונש".

ד. בת"פ (חי') 43581-03-22 **מדינת ישראל נ' נג'ימי** (15/6/22), מפי בית משפט זה, הורשע הנאשם על פי הודייתו בעבירות בנשק (החזקה) לפי סעיף 144 (א) רישא וסיפא, וירי מנשק חם לפי סעיף 340א(ב)(1), זאת לאחר שבמהלך אירוע לכבוד אירוסי בתו, החזיק הנאשם אקדח טעון במחסנית וכדורים וירה באמצעותו מספר יריות, בהפנותו את האקדח כלפי מעלה. הצדדים הגיעו להסכמה עונשית במסגרת הסדר הטיעון אליו, שלפיה עתרו להטיל על הנאשם **12 חודשי מאסר בפועל** ומאסר על תנאי. בית המשפט כיבד את הסדר הטיעון, בהתחשב בקיומם של קשיים ראייתיים משמעותיים, ובנסיבותיו האישיות של הנאשם - בן 49, גרוש ואב לשישה ילדים, שבעברו מספר הרשעות אך מעולם לא ריצה עונש מאסר, הודייתו המידית האחריות שנטל למעשיו והחרטה שהביע בגינם.

ה. בת"פ (חי') 22029-03-21 **מדינת ישראל נ' אבו שאח ואח'** (2/6/22), מפי כב' הש' פיש, נגזר דינו של נאשם 2, אשר הורשע, ביחד עם נאשם 1, על פי הודייתם בביצוע בצוותא של **נשיאה והובלת נשק** (סעיפים 144(א) רישא וסיפא ו- 144(ב) רישא וסיפא + סעיף 29) **וירי מנשק חם** (סעיף 340א(ב)(1) + סעיף 29). נאשם 1 החזיק ברישיון באקדח חצי אוטומטי, ואילו נאשם 2 היה בעל עסק למכירת אלכוהול, הממוקם סמוך לגדר התוחמת את ביתו (להלן: העסק). נאשם 1 הגיע לעסקו של נאשם 2 כשהוא נושא את האקדח וכן מחסנית וכדורים תואמים, כאשר אשתו של האחרון ושתי בנותיו שהו בבית. נאשם 1 העביר את הנשק לנאשם 2, והאחרון יצא מבית העסק כשהוא מחזיק ונושא את הנשק טעון במחסנית ובה כדורים, עמד מחוץ לעסק, דרך את הנשק כיוון אותו כלפי מעלה וירה באמצעותו מספר יריות באוויר. כעבור הפוגה קצרה, ירה נאשם 2 מספר יריות נוספות כלפי מעלה, השיב לנאשם 1 את נשקו, והשניים אספו מהרצפה את התרמילים שנפלו ארצה כתוצאה מהירי. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 9 ל- 36 חודשי מאסר בפועל**, והשית על נאשם 2- בן 30, שנסיבות חייו קשות, לחובתו הרשעה קודמת ישנה, ואשר לא סיים הליך טיפולי בו החל במסגרת שירות המבחן, בשל מעצרו בגין תיק אחר - **14 חודשי מאסר בפועל,** לצד עונשים נלווים; זאת בין השאר בהתחשב גם בשיקולים של אחידות הענישה, משהושתו על נאשם 1 **9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.**

ו. בת"פ (חי') 39193-12-15 **מדינת ישראל נ' ג'דאוי** ואח' (19/4/16), מפי כב' הש' ליפשיץ, נדון עניינה של נאשמת 1 (להלן: הנאשמת), בת דודו של נאשם 2 (להלן: הנאשם), אשר הורשעה על יסוד הודייתה בעבירה של החזקת נשק ותחמושת לפי סעיפים 144(א) רישא וסיפא + סעיף 29 לחוק העונשין. הנאשמת הסכימה לבקשת הנאשם להסתיר בביתה אקדח מסוג CZ, מחסנית, כדורים לאקדח וכן רימון גז, ולאחר שהביאם לידיה הסתירה אותם מתחת למיטתה, עד אשר התגלו על ידי משטרת ישראל. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם**

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר, והשית על הנאשמת - כבת 38, בעלת עבר נקי, נשואה ואם ל- 4 ילדים, בעלת תפקוד משפחתי תקין, אך במצב סוציו אקונומי קשה, בעיות רפואיות של חלק מבני משפחתה - **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, לצד עונשים נלווים; זאת, וכן בהתחשבו גם בהמלצת שירות המבחן בעניינה.

ז. בת"פ (חי') 51207-09-12 **מדינת ישראל נ' דכור** (30/9/13), מפי כב' הש' שרון נתנאל, הורשע הנאשם על יסוד הודייתו, לאחר שנשמעו מרבית הראיות בתיק, בעבירות של **ייצור והחזקת נשק וירי באזור מגורים**, לאחר שבעת עבודתו כרתך במפעל, ייצר כלי שסוגל לירות קליע ולהמית אדם, והחזיקו בביתו כשלוש שנים עד שנתפס בחיפוש, כאשר אין חולק כי הייצור נעשה לשם שימוש בנשק לצייד. בנוסף לכך, הנאשם ירה מנשק חם במהלך חתונה באזור מגורים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם העונש הולם לעבירה של ייצור הנשק והחזקתו **בטווח שבין 6 חודשי מאסר שיכול שיבוצעו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר**, ומתחם עונש **לירי בחתונה באזור מגורים בטווח שבין מספר חודשי עבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל**. בהתחשב בכך שמדובר בנאשם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, העובד למחייתו ותורם לסביבה, אשר נעצר קצרות, הביע חרטה על מעשיו, והתסקיר בעניינו היה חיובי תוך המלצה על שיקום - העדיף בית המשפט את שיקולי השיקום, חרג לקולה ממתחמי הענישה שקבע, והשית עליו 300 שעות של"צ ומאסר מותנה, כהמלצת שירות המבחן.

17. על מנת לשרטט כדבעי את מתחם העונש ההולם עיינתי בפסיקה רחבה נוספת העוסקת בעבירות שעניינן בהחזקה ונשיאת נשק שלא כדין וירי מנשק חם. כך למשל:

א. בע"פ 6985/20 **מטר נ' מדינת ישראל** (14/1/21), מפי כב' הש' עמית, ברון וגרוסקופף, נתקבל ערעורו של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות **בעבירות של נשיאת והחזקת נשק ותחמושת** (סעיף 144(א) רישא וסיפא וסעיף 144(ב) רישא וסיפא), **וירי מנשק חם** (לפי סעיף 340א(א)). הנאשם ישב במושב הקדמי של רכב כשבידו תת מקלע מאולתר, דרך את הנשק, פתח את החלון וירה מספר כדורים מבעד לחלון. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה **הנע בין 20 ל- 50** חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם - שעברו נקי, אשר לא הביע חרטה על מעשיו, לא שיתף פעולה עם חוקריו וסירב למסור פרטים על המעורבים בביצוע העבירות - **30 חודשי מאסר בפועל,** לצד מאסרים מותנים. הנאשם חזר בו מערעורו על הכרעת הדין בהמלצתו של בית המשפט העליון, אשר הפחית את עונשו והעמידו **על 22 חודשי מאסר**, בהתחשב בגילו הצעיר ובעברו הנקי של הנאשם.

ב. בע"פ 6068/21 **מדינת ישראל נ' פקיה** (19/12/21), מפי כב' הש' אלרון (להלן: **עניין פקיה**), התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על נאשם, אשר הורשע על יסוד הודייתו בעבירות של נשיאת נשק (סעיף 144(ב)) וירי מנשק חם (סעיף 340א(א)). הנאשם שהה בשעת ערב סמוך לאולם אירועים שבו התקיימה חתונה, כשהוא מחזיק נשק ארוך בקטנוע שאתו הגיע. משהבחין בשני אנשים שהחזיקו בנשקים, הוציא הנאשם את הנשק מהקטנוע, שוחח עמם, טען את הנשק במחסנית שהייתה ברשותו, וירה מספר כדורים באוויר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע **בין 14 ל- 36 חודשי מאסר**, והשית על הנאשם - בן 36, נשוי ואב

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

לשלושה ילדים, בעל עבר פלילי מכביד שכלל עונשי מאסר ממושכים, אם כי מאז מאסרו האחרון משנת 16' ערך ניסיון לקיים אורח חיים נורמטיבי ואשר שירות המבחן בא בהמלצה שיקומית בעניינו - **14 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים**.** בית המשפט העליון קבע כי מבלי להידרש למתחם הענישה שנקבע, לא היה מקום לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, ובהתחשב בעברו הפלילי המכביד של הנאשם, והמשקל העודף שיש ליתן לאינטרס הציבורי ולשיקולי הרתעה על פני האינטרס האישי של הנאשם - החמיר בעונשו והעמידו על **25 חודשי מאסר בפועל,** בהדגישו כי ערכאת הערער אינה נוטה למצות את הדין.

ג. בת"פ (חי) 12791-05-20 **מדינת ישראל נ' אל גווארה** (10/5/21), מפי כב' הש' ג'יוסי, הורשע נאשם על יסוד הודייתו בעבירות של נשיאת והובלת נשק (סעיף 144(ב) רישא וסיפא+ סעיף 29) וירי מנשק חם (סעיף 340א(א)+ סעיף 29). הנאשם, כבן 20, הגיע ביחד עם אחר למטע זיתים ליד פורדיס, בשעת לילה (22:10), כאשר באותה שעה נכחו במטע אנשים נוספים. במעבה מטע הזיתים, כאשר בחזקת הנאשם חפץ דמוי תת מקלע מאולתר (להלן: הנשק), בוצע ירי בנשק, שבמהלכו נורו לפחות 14 יריות. לאחר הירי יצא הנאשם ממטע הזיתים כאשר הוא נושא בידו את הנשק ומחסנית התואמת לנשק, בתוך שקית בד שחור, ובתוך כיס מעילו 3 כדורי 9 מ"מ וכסף מזומן בסך 7,510 ₪. בשלב זה עצרו בלשי משטרה את הנאשם והאחר נמלט. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין **22 ל- 48** חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים, והשית על הנאשם- בהתחשב בגילו הצעיר, עברו הנקי, הרקע האישי שלו ובהמלצה חיובית של שירות המבחן בעניינו- 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ד. בת"פ (חי') 32339-12-19 **מדינת ישראל נ' פנאכדה** (17/6/21), מפי כב' הש' בולוס, נדון עניינם של שלושה נאשמים אשר הורשעו על יסוד הודייתם בעבירות בנשק (נשיאה והובלה), לפי סעיף 144(ב) אישר וסיפא+ סעיף 29 לחוק העונשין, וכן בירי מנשק חם לפי סעיף 340א(א) + סעיף 29 לחוק העונשין. הנאשמים נסעו ברכבו של נאשם 2, כשהם נושאים ומובילים תת מקלע מסוג "קרלו" וכן מחסנית וכדורים תואמים, ובהגיעם לכביש עפר, במרחק של כ- 20 מטר ממנו, יצאו מהרכב והחלו לבצע ירי מהנשק; כל אחד מהנאשמים ביצע ירי של מספר כדורים, לכיוון כביש 6. שוטר בלבוש אזרחי פנה אליהם בבקשת עזרה בניסיון לעכבם, אך הנאשמים התעלמו מפנייתו והמשיכו בנסיעה. הנאשמים הוציאו את הנשק מבעד לחלון הרכב במרחק קצר מהשוטר, וביצעו ירי תוך כדי נסיעה בכביש העפר. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע **בין 20 ל- 50 חודשי מאסר,** והשית על כל אחד מהנאשמים - בני 21 ו-22 ו-20, נעדרי עבר פלילי- **17 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים, משמצא הצדקה לסטות בעניינם ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, נוכח הליך השיקום שעברו והתרשמותו של שירות המבחן בעניינם.

18. הנה כי כן,קשת הענישה בעבירות בנשק היא מגוונת ותלויה במשתנים רבים ובנסיבותיו הייחודיות של כל מקרה ומקרה, ובין השאר בהתחשב בסוג העבירה (החזקה, נשיאה, הובלה, סחר, וכן ירי בנשק חם), סוג הנשק וכמותו, הנסיבות בהן בוצע הירי, ועוד.

לעניין האופן לקביעתו של מתחם הענישה וההבחנה בין מתחם הענישה לבין הענישה הנוהגת, המהווה רק אחד הפרמטרים לקביעתו, ראו דבריה של כב' הש' ארבל בע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (5/6/13)). עוד

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

על החומרה היתירה שנודעה לביצוע עבירות נשק ראו דבריו של כב' הש' אלרון בעניין **פקיה** הנ"ל**,** כדלהלן:

"12. יש להדגיש את החומרה היתירה שנודעה לביצוע עבירות נשק, על כל סוגיהן ומיניהן. במסגרת פסק הדין בע"פ 4595/13 זובידאת נ' מדינת ישראל (6.7.2014) בית המשפט קרא למחוקק לשקול את החמרת הענישה בעבירות נשק. בהמשך לכך, בשנת 2018 תיקן המחוקק את סעיף 340א לחוק העונשין והחמיר את העונש הקבוע בצידה של עבירת ירי מנשק חם (ראו: הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 132) (ירי מנשק חם), התשע"ח-2018, ה"ח 1223). זאת, כצעד נוסף למלחמה בתופעת השימוש בנשק ופוטנציאל הנזק הכרוך בכך.

13. בהמשך לתיקון זה, בית משפט זה הדגיש בפסיקתו פעם אחר פעם, כי עבירות הנשק הפכו לחזון נפרץ, המביא לעיתים מזומנות לפגיעה בחיי חפים מפשע. בהתאם לכך, בית משפט זה שב וקבע כי החמרת הענישה בגין עבירות אלו היא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי להרתעת הציבור מפני ביצוען (ראו מיני רבים: ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, פסקאות 16-17 לחוות דעתי (5.11.2019); רע"פ 7344/18 מג'יד נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (21.10.2018))".

19. לא למותר לציין כי תיקון 140 לחוק העונשין, אשר נכנס לתוקפו ביום 8/12/21 אינו חל על עניינו.

20. במקרה הנדון, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים הנדרשים, על רקע טיעוני הצדדים, ובהתחשב בחומרת העבירות שביצע הנאשם, לרבות התכנון שקדם להן והעובדה כי הנאשם חזר וביצע את העבירות פעם נוספת כחודש ימים לאחר ביצעו הירי הראשון, וכן בהתחשב בפוטנציאל הסיכון הרב הגלום בביצוען, הערכים החברתיים שנפגעו ומידת פגיעתם, הצורך בהרתעת היחיד והרבים מעשיית שימוש שלא כדין בנשק צהלי וכן במדיניות הענישה הנהוגה, כמפורט לעיל, סבורתני כי מתחם העונש ההולם את המקרה הספציפי - בהתחשב בפרק הזמן הקצר שבו החזיק הנאשם את הנשק בשתי ההזדמנויות המפורטות לעיל - נע בטווח שבין 20 ל- 48 חודשי מאסר.

21. **<u>נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות</u>**

יחד עם זאת, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, ומשכך, יבואו בחשבון שיקולים הנוגעים לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

א. לקולה אני רואה להתחשב בהודייתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר הטיעון, בטרם הוחל בשמיעת הראיות התיק, והחיסכון בזמן שיפוטי יקר. כן אני רואה ליתן משקל לשיתוף הפעולה של הנאשם עם אנשי המשטרה במהלך החקירה, כמפורט על ידי סנגורו.

עוד ייזקפו לזכותו של הנאשם האחריות שנטל למעשיו, והצער והחרטה שהביע בגינם, אם כי בפני

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

שירות המבחן התקשה לקחת אחריות מלאה למעשיו. עם זאת, הנאשם לא חזר בו מהודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן, ועמד עליה גם בישיבת הטיעונים לעונש.

ב. כן יינתן משקל לעברו הפלילי הנקי של הנאשם, ולנסיבותיו האישיות כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן ומפי סנגורו. בקליפת אגוז ייאמר כי מדובר בנאשם בן כ- 31, בן למשפחה נורמטיבית, נשוי ואב לשני ילדים קטנים, אשר סיים 12 שנות לימוד, ועבד מגיל צעיר כדי לעזור בפרנסת המשפחה. ניתן להתרשם כי הנאשם ניהל לכאורה אורח חיים נורמטיבי ותקין עובר לביצוע העבירות בתיק זה.

ג. עוד יובאו בחשבון תקופת מעצרו של הנאשם בין התאריכים 8/1/22 - 2/2/22, וכן מעצרו באזוק אלקטרוני שבו הוא שוהה מיום 2/2/22 ועד היום, כאשר ביום 9/8/22 הורחבו חלונות יציאה על מנת לאפשר לנאשם מלחפש עבודה.

ד. אשר לטענת ההגנה כי יש להקל בעונשו של הנאשם בשל האפליה שנוקטת המדינה כלפי הנאשם, משבחרה להגיש נגדו כתב אישום ולעתור למעצרו עד תום ההליכים, בעוד שעד כה לא נקטה בהליך משפטי כלשהו כנגד בן דודו החייל - עומדת בפני הודעת מצ"ח כי "בימים הקרובים" בכוונתה להגיש כתב אישום נגד בן הדוד בעבירות של שימוש בלתי חוקי בנשק והתנהגות שאינה הולמת. דא עקא שמאז לא התקבלה כל הודעה בדבר הגשת כתב אישום נגד החייל. משכך, יש ממש בטענת ההגנה לגבי הפער במהירות החקירה של כל אחד מהגורמים.

ה. לקולה אני רואה להתחשב בעובדה כי זהו מאסרו הראשון של הנאשם. כן נתתי דעתי לכך שמעצרו מאחורי סורג ובריח, מעצרו הממושך באזוק אלקטרוני, וכן הטלת עונש מאסר בפועל מכבידים על הנאשם ומטבע הדברים מקשים גם על בני משפחתו.

עוד נתתי דעתי לטענת הסנגור בדבר מצבו הרפואי של הנאשם, הנטען על ידו בפני קצינת המבחן; דא עקא שאלה לא נתמכו במסמך רפואי כלשהו, ומכל מקום לא נטען וממילא לא הוכח כי הנאשם לא יוכל לקבל את הטיפול המתאים לבעיות לחץ הדם הנטענות במסגרת שירות בתי הסוהר.

ו. שירות המבחן, **אשר נמנע מהמלצה טיפולית** בעניינו של הנאשם התרשם כי **סיכויי הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד מצד הנאשם עולים על סיכויי שיקומו**, וכי חוסר ערנותו למצבי הסיכון שבהתנהלותו **משמר את הערכת הסיכון האמורה**. יחד עם זאת, שקל כזכור ש לבחון את התאמתו לקבוצה ייעודית העוסקת בעבירות נשק. דא עקא, שכמפורט לעיל ובתסקיר, הנאשם איחר לראיון התאמה שנקבע עמו מראש, התנהל בצורה מניפולטיבית מול שירות המבחן ומסר מידע כוזב על אודות

סיבת איחורו לראיון, ובשל פערים שעלו בדיווחיו של הנאשם, אימת שירות המבחן את המידע שמסר מול היחידה לפיקוח אלקטרוני. התברר כי לא זאת בלבד שהנאשם מסר מידע כוזב, נרשמה לו הפרה מהותית והוא הוזמן לשימוע, אלא שבנוסף להפרה זו מיוחסות לנאשם 3 הפרות קודמות של תנאי המעצר באזוק.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

נוכח כל אלה המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מוחשית, מרתיעה ומציבת גבולות ברורים בדמות מאסר בעבודות שירות.

ז. הפסיקה מובילה להחמרה בכל קשת עבירות הנשק, לרבות עבירות המצויות בצד הנמוך של המדרג (כמו החזקה בלבד), והכלל הוא וכיום ביתר שאת, כי מי שמחזיק ונושא נשק שלא כדין, לא כל שכן מבצע ירי באמצעותו, צפוי למאסר מאחורי סורג ובריח, ורק במקרים חריגים ימנע בית המשפט מהשתת מאסר בפועל (ראו גם ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (5/11/19), מפי כב' הש' אלרון). יחד עם זאת, הפסיקה הנזכרת לעיל מלמדת כי במקרים המתאימים נגזרים על נאשמים גם עונשי מאסר לנשיאה בעבודות שירות.

22. <u>חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות</u>

לאחר ששקלתי את עניינו של הנאשם, לרבות את העובדה שחרף חלוף הזמן לא הובא בפני כתב אישום שהוגש נגד הבן דוד החייל, ראיתי - לא בלי התלבטות - לקבל חוות דעת של הממונה על עבודות השירות בעניינו, תוך שהובהר לו כי אין בכך משום הבעת עמדה לגבי הענישה שתוטל עליו.

הממונה ערך את הבדיקות הרלוונטיות ואף פנה לקבלת עמדתה של המשטרה בנדון, בסוגיית מסוכנותו של הנאשם כלפי עצמו או כלפי סביבתו, אם יישא בענישה של עבודות שירות. נציג המשטרה הודיע כי אין מידע המצביע על קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של כל אדם, לרבות הנאשם עצמו, אם ירצה מאסר בעבודות שירות, קרי לא התנגדה לאפשרות זו.

בסופו של יום הודיע הממונה כי הנאשם מתאים לשאת מאסר בעבודות שירות, ואף ייעד אותו לביצוען במועצה מקומית בסמת טבעון, החל מיום 11/1/23.

23. נתתי דעתי לחומרה הגלומה בעבירות שביצע הנאשם, לסיכון העולה מביצוען, ולשיקולים של אינטרס ההגנה על הציבור, שלומו ובריאותו, וכן לשיקולי גמול והרתעת היחיד והרבים; עם זאת, יובאו בחשבון גם נסיבות ביצוע העבירות, משכן הקצר ומקום ביצוען בחורשה, העובדה כי בוצעו על ידי הנאשם - שאורח חייו היה נורמטיבי עד לביצוע העבירות, כעולה גם מעמדת המשטרה כמפורט לעיל - בנשק שהחוזק כדין על ידי החייל , מעצרו של הנאשם למשך מספר שבועות מאחורי סורג ובריח, מעצרו מיום 2/2/22 באיזוק אלקטרוני, ולא פחות מכך העובדה כי עד היום אין ראייה להגשת כתב אישום נגד החייל, שנתן לנאשם את נשקו הצהלי לשם ירייה אחת באוויר בחורשה במקרה הראשון וארבע יריות באוויר בחורשה במקרה השני; בנסיבות אלה מצאתי לנכון לאמץ את המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם עונש שאינו כרוך במאסר בפועל, ולסטות ממתחם הענישה, בין השאר משיקולים של אחידות הענישה העתידית בעניינו של החייל.

24. <u>סוף דבר</u>

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

נוכח כל המקובץ לעיל, אני רואה להטיל על הנאשם עונשים כדלהלן:

א. 9 חודשי מאסר לנשיאה בעבודות שירות, החל מיום 11/1/23, ללא ניכוי של תקופת מעצרו של הנאשם בפועל.

ב. מאסר על תנאי למשך 18 חודשים, שהנאשם לא יישא בו זולת אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירות בנשק או כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע, ויורשע בה בתוך תקופת התנאי או לאחריה.

מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, שהנאשם לא יישא בו זולת אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירות בנשק מסוג עוון בה הורשע, ויורשע בה בתוך תקופת התנאי או לאחריה.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או מאסר של 45 יום תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל יום 15/1/23 ואילך. ככל שתשלום כלשהו לא ייפרע, יעמוד הקנס כולו לפירעון מידי.

<u>זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.</u>

ניתן היום, כ' כסלו תשפ"ג, 14 דצמבר 2022, במעמד הצדדים והנאשם.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©